

La Humanitat

Any III : Núm. 436
Barcelona, dilluns, 3 d'abril de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL SENYOR SANTALÓ HA DIT

L'actitud de les minories oposicionistes és temerària i anti-republicana

El senyor Miquel Santaló, cap de la minoria catalana al Parlament de la República, ha visitat, aquest matí, el President de la Generalitat de Catalunya per acomiadar-se d'ell i canviar, de passada, impressions, car marxa aquest vespre cap a Madrid.

Hem tingut ocasió de parlar amb el senyor Santaló uns breus moments, molt breuissims, puix que eren moltes les persones que el voltaven i esperaven, com nosaltres, una ocasió propícia per a parlar amb ell. Per aquesta causa, ens hem limitat a fer-li ràpidament una sola pregunta: Com creieu que es desenvoluparà la pròxima setmana parlamentària? —ha estat.

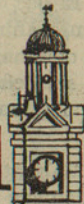
—Es difícil de precisar —ens ha respost—, car l'horitzó polític no està massa clar en aquests moments, però us he d'afirmar rodonament que tinc la persuasió que permetrà que siguin fixades les posicions de les diverses minories que s'han aplegat per anar conjuntament a la consecució d'una crisi total, mitjançant unes condicions que ja hauré pogut veure publicades per la Premsa.

Jo crec —ha afegit— que la posició adoptada per aquestes minories és absolutament temerària i fins anti-republicana.

Malgrat els nostres desigs, no hem pogut perllongar la interessant conversa que hauria seguit després de les paraules del cap de la minoria catalana al Parlament de la República.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

La nota de les oposicions republicanes ha aixecat una jorta polseguera. No deixaran aprovar més que la llei del Tribunal de garanties constitucionals. L'atac és directe contra el senyor Azaña.

A aquest li han dit els periodistes que la nota s'havia suavitzat tanmateix, car en un principi s'atacava més durament el Govern.

El cap del Govern ha respost: —Doncs no sé quins majors atacs i dureses podia emprar.

Ja no hi haurà vacances parlamentàries, ha dit el senyor Besteiro.

El President de la Cambra creu que esgotant les energies dels diputats serà l'única manera de reduir les oposicions.

—No és cosa —deu pensar— que se'n vagin a reposar uns dies, fentin recull d'energies i tornin més forts que mai. Potser els rendirem pel cansanci.

Entre els propietaris de finques urbanes ha caigut com una bomba l'obligació que tenen d'assegurar els porters contra accidents.

Nosaltres ho trobem molt bé això. Els porters són uns obrers tan respectables com qualsevol altre. Ara, però, hi trobem a mancar una llei.

Que assegurí els llogaters contra la llengua de les porteres.

Ja és ben veritat que la República no ha arribat encara a molts pobles. Un amic ens ha ensenyat un sobre al dors del qual, en un segell que hi porta enganxat, figura la bandera monàrquica. Aquesta carta provenia d'un fabricant de licors i ha arribat tranquil·lament al seu destí.

¿Es que no hi ha manera de fer-ho saber que fa dos anys es va proclamar la República?

disposats a complir amb les seves obligacions en tot moment, sense parlar de sacrificis, perquè estan acostumats per la seva organització a complir amb el seu deure i a procedir amb serenitat en tots els seus actes.

quia. El monarca, el 14 d'abril, no volgué lluitar per a no enfrontar-se amb nosaltres i sortir derrotat.

Tractà després de la nota de les oposicions i digué que davant el front únic, constituït per elements heterogenis de les Corts, no han de fer més que mantenir-se fermes en el seu lloc, sense preocupar-se d'aquestes amenaces. Els socialistes prestatan al Govern la força dels seus vots. Seria una insensatesa deixar en aquests moments abandonat el Govern per una petició de les oposicions i rendir el Poder, quan, a més, el Govern compta amb la confiança del Cap de l'Estat.

Acabà dient que els socialistes estan

MITING SOCIALISTA A GRANADA

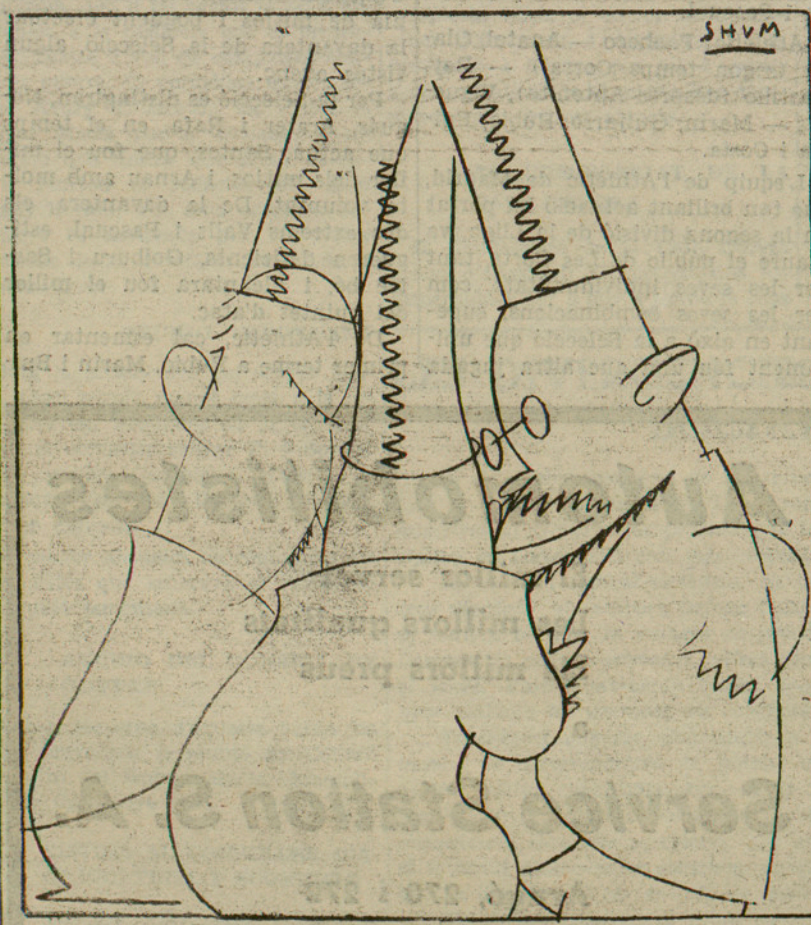
Important parlament del ministre d'Obres Públiques

Parlà, per últim, essent acollit amb una gran ovació, el ministre d'Obres Públiques, senyor Prieto, que digué que hi intervenia per ésser redactor d'"El Socialista". Explicà com es fa un periòdic i després passà a tractar de la qüestió política.

Afirmà que a Espanya no hi ha partits que puguin comparar-se amb el socialista. Tingué grans elogis per a les joventuts socialistes. Comentà la situació internacional en forma asseynada, dient que arreu es nota una regressió política que vol arribar a formar un front únic a favor del despotisme per apoderar-se del món. Si a Espanya s'intenten aquests procediments els socialistes ho evitaran amb totes les seves forces i lluitaran a l'avantguarda i tenim forces i energies —digué— per a derrotar els qui tractin d'implantar aquesta política regressiva o pretenguin deshonrar-nos. En aquesta lluita, l'organització socialista es jugarà el tot per tot i això obliga a tots plegats a meditar molt. La nostra força és gran i ho demostrarem en les lluites amb la monar-

¿Banderes i corones, encara?

Ha arribat a nosaltres un sobre. Dins el sobre, una circular de reclam. La circular no ens interessa, però el sobre, sí. Ens interessa el sobre perquè, a la part posterior, hi ha un segell circular en el qual apareix la bandera monàrquica amb l'escut d'Alfons XIII al bell mig. El segell diu: "B. Venegas Porras. - Anís Nacional, Cazalla. - Gran fabricació de anisados, licors i jarabes." No pensem cobrar el reclam. Però no ens expliquem satisfactoriament com ha pogut circular una carta perfectament subversiva, i com l'ha repartida el republicà Cos de Correus. El que s'havia d'haver fet era retornar la carta al seu punt d'origen i fer-li respectar el règim establert. Conformes que aquesta bandera i aquest escut constitueixin la marca de la casa. Si és així, cal fer una revisió de marques per a substituir les que, com aquesta, són antirepublicanes a tot ésser-ho...

LES "FORCES VIVES"

—Diven que ens hem de tornar a reunir, que hem de tornar a actuar.
—Amb República? Nosaltres?
—Sí, home! No veu que ens hem tornat republicans.

Fonogrames de «La Humanitat»

LA NOTA DE LES MINORIES ANTIMINISTERIALS

Madrid, 1. — La nota que varen donar ahir a la tarda les minories antiministerials, ha estat, naturalment, el comentari dels cafès i ho serà tot el dia d'avui i demà, diumengé, fent de la setmana que ve, parlamentariament, una setmana força interessant. Ara bé, davant de la impressió feta entre els parlamentaris, nosaltres ens hem aproximat a una personalitat política, que ocupa un càrrec ministerial i li hem preguntat la seva opinió. Aquesta gran figura política, en el terreny de l'amistat ens ha dit:

—Cal regreçar a les minories que hagin realitzat un acte de seny, de pauta política. Fins ara havien navegat a la deriva. Ens acusen en la seva nota que el Govern no tenia "una política definida", però val a dir que ells no han sabut presentar mai una oposició concreta. Davant d'un pressupost, per exemple, el de la Guerra, s'aixecava un diputat —el senyor Peire—, que en la seva carrera militar havia estat un enfurismat militarista i feia una obra de desmilitarització i encara no conformes amb això, la senyoreta Clara Campoamor, radical d'acord amb el comunista Balbontin, demanava la supressió total de l'Exèrcit; en el pressupost d'Agricultura ens trobàvem amb què demanaven més els diputats radicals avançats del partit radical i que els conservadors i progressistes volien menys. Gràcies a la continuïtat del Govern, finalment els minoritaris han trobat un programa polític força interessant: derrotar el Govern. Els és igual la solució, el que volen és que no continuï aquest Govern i davant d'això decideixen no fer obstrucció al projecte de llei del Tribunal de Garanties Constitucionals, el qual havia dit el senyor Lerroux que obstruirien, doncs només havien promès fer veure que respectarien el de Congregacions religioses. El fet és que ara ells creuen que un cop aprovades aquestes dues lleis, que amb esperit revisionista ja es conformen en què les properes Corts ordinàries reformin, la qüestió ja és resolta perquè aquest Parlament no té res a fer. Davant d'aquest pensament, el Govern té dos camins. Un, continuar com fins ara, anant presentant projectes de llei al Parlament, deixar que l'obstrucció vagi fent, que ella mateixa desacrediti el Parlament, i que es faci responsable si el dia de demà les forces vives del país, les autèntiques forces vives del país, les que volen que l'obra esquerrista vagi endavant, ço que ells en diuen forces vives són aquelles que volen mantenir sota la República els privilegis i els monopolis de què gaudien sota la Monarquia, ens demana que tanquem el Parlament i que anem governant revolucionàriament. I un altre camí, és el de suposar que el Govern, un cop aprovada la llei de Garanties Constitucionals, es decideix a presentar al cap de l'Estat la dimissió per creure que, aprovades aquestes dues lleis que diu la Constitució que han d'ésser aquestes Corts les que les aprovin per considerar que això ja es pot fer. I bé, què? Es que per ventura la dimissió del Govern Azaña vol dir que ha de venir un Govern Lerroux? Sí, clar, la seva majoria té 84 diputats. I què? Es que els senyors a ésser consultats pel President de la República han de donar forçosament el nom del senyor Lerroux. Poden donar el del senyor Azaña. clar. Però, qui no diu que les forces d'Acció Republicana, radicals-socialistes, O. R. G. A., Esquerra i socialistes no donin el nom del senyor Largo Caballero, de la minoria que té 110 diputats? Es que en comptes del present govern republicano-socialista no es pot convertir en un Govern socialista-republicà? Cal tenir-ho present? El socialista és, avui, la minoria més forta del Parlament. I qui diu que davant de l'empenta del país, davant de la majoria d'opinions favorables a aquesta solució que el mateix senyor Azaña fóra fàcil que donés, no es trobés, el President de la República en la necessitat de passar al socialisme, com ha passat a Alemanya, a Anglaterra, a Bèlgica, com pot passar a França un dia o altre, la governació de l'Estat?

Clar que això és una hipòtesi. El govern veu amb molt de gust aquestes aliances d'una eficàcia i d'un sentit col·lectiu força interessants. Això que estiguin d'acord el senyor Maura, indignat per la crema dels convents que li varen fer sota el seu comandament de la Governació, amb el senyor Botella Asensi, que troba reaccionària la llei de Congregacions que està votant el Parlament i que voldria que fossin cremats tots els convents, és d'una honestetat de criteri excelsa; això que estigui d'acord el federal senyor Franchy i Roca amb el progressista Castrillo, és meravellós... Deuen estar agrats al Govern. Sense ells, aquesta unió no hauria pogut estar possible... Però que tinguin ben present això: quan ells passin a ocupar el banc blau que no s'esforcin a demanar col·laboració al senyor Azaña. El senyor Azaña, que segons, els senyors Maura i Lerroux és un cadàver putrefacte de fa molt de temps, no els desitjarà la mort ni molt menys, però rejoyent seaurà al seu escó vermell confiat en veure passar l'enterrament de tots ells més aviat del que es pensen. Mai s'han guanyat les batalles així. Aquestes notes musicals que els senyors Martínez Barrios i Lerroux celebren, són tant de veïl règim que estan reclamant la càmfora perquè no s'arriïn...

LLUCIA VINYES.

La conferència del senyor Albornoz

Miranda d'Ebre, 3. — El ministre de Justícia, senyor Albornoz, pronunciarà la seva anunciada conferència en el cinema d'aquesta ciutat. Tractà de la posició del partit radical-socialista en l'actual moment de la política. Va combatre al bloc d'oposició i digué que existeixen dues classes d'anti-ministerials, uns que es limiten a fiscalitzar l'obra del Govern i altres que pretenen canviar tot l'ordre constitucional. Darrera d'ells estan tots els elements enemics del règim, des de la caverna fins els de Fontainebleau. El partit republicà radical-socialista no tractarà mai d'ajudar a una política republicana de dreta que pugui desvirtuar el règim. Tot el que es faci en aquest sentit serà combatut pel nostre partit amb la màxima energia i per quants procediments entrin dintre de la legalitat republicana. Nosaltres, altres pretenem fer una fonda i eficaç revolució i en defensa de les nostres aspiracions posarem en la lluita l'entusiasme que posem en totes les nostres obres. El senyor Albornoz, que fou molt aplaudit, fou obsequiat amb un banquet, retornant per la tarda a Madrid.